

continuare din pagina 3

Pe-același munte cu măslini venea acum
În pasul măgărușului ușor
Acel care răscumpăra întreaga turmă,
Ca unul să n-ajungă în Șeol...

Din David se trăgea și El, Odrasla...
Dar vechiul drum făcea înspre cetate
Căci se-ntorcea să dea la toți mireasma
Cea nouă: a iertării de păcate.

Plângea și El, cum plânse împăratul...
Din nou vedea poporul Regele ce plân-
ge...

Dar nu plângea zidiri și nici palatul...
Plângea simțind că inima-i se frânge,

Știind că mulți vor trece peste Sânge...
Și-n vremea-n care lumea-i cercetată
Puțini vor fi să vrea din nou ajunge
La pieptul Tatălui cu Inima curată...

Cu toate-acestea, Mielul pentru turmă
S-a dat... Plătit-a întreg prețul...
Ca oricine se-ntoarce, să ajungă
Noul Ierusalim, al Cerului, Mărețul!

Nechita Vlad

 Biserica Creștină Baptistă
“BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Cristina Goron
Tehnoredactare: Roxana Tentiș, Dan Matei

Anunțuri

Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Duminică ora 10.00 Serviciu de închinare
Duminică ora 17.00 Serviciu de închinare

*„Mari sunt lucrările Domnului, cercetate de toți cei ce le iubesc.”
(Psalmi 111:2)*

 PULSUL Bisericii Creștine Baptiste
BIRUINȚA

An XVIII, Nr. 866 din 2 iulie 2017

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

BINECUVÂNTAREA SMULGERII

„Har și pace vouă de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul nostru Isus Hristos! El S-a dat pe Sine însuși pentru păcatele noastre, ca să ne smulgă din acest veac rău, după voia Dumnezeului nostru și Tatăl. A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin.” (Galateni 1:3-5)

Afirmația titlului pare mult prea îndrăzneată și tulburătoare. Cum ar putea fi smulgerea o binecuvântare? Există atât de mulți oameni care au fost

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Dumnezeu îți dezvoltă răbdarea**

*„Lucrările mâinilor Lui sunt credincioșie și dreptate; toate poruncile Lui sunt adevărate, întărite pentru veșnicie, făcute cu credincioșie și neprihănire.”
(Psalmi 111:7-8)*

dezrădăcinați din ținuturile natale, smulși din locul pe care-l iubeau și înstrăinați de ceea ce le era familiar, iar dacă îi vom întreba, ne vor spune că o astfel de smulgere numai binecuvântare nu poate fi numită.

Într-adevăr, nu orice smulgere poate fi considerată o binecuvântare, însă smulgerea despre care scrie apostolul Pavel, se numără cu siguranță printre cele mai extraordinare binecuvântări. Îndepărtați de Dumnezeu din cauza neascultării și păcatului, nu eram altceva decât niște mlădițe sălbatice, cu rădăcini înfipite adânc în pământul murdar și infect al veacului acestuia, caracterizat de răutate și răzvrătire.

Greșeala frecventă făcută de oameni într-o situație ca aceasta, este să considere că viața lor este bună, iar solul în care și-au înfipit

Continuare pag. 2

rădăcinile nu are nicio problemă. Acesta este motivul pentru care niciunul dintre noi nu am avut gândul și dorința de a fi smulși din starea de păcat, ba chiar ne-am manifestat cu vehemență și împotrivire atunci când auzeam provocări de felul acesta.

Dar în timp ce noi eram mulțumiți cu starea aceea ingrătă, Dumnezeu era hotărât să-Și ducă la îndeplinire voia. În planul Său veșnic era scris să nu ne lase pradă pornirilor noastre păcătoase, ci să ne aducă în Împărăția dragostei Sale.

Pentru îndeplinirea acestui plan minunat, a fost nevoie ca Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, să se ofere ca jertfă, dându-Se pe Sine Însuși preț pentru nelegiuirile tuturor.

Când ne referim la smulgere și dezrădăcinare, știm că nimeni nu face acest lucru din proprie inițiativă și nici prin propria putere. Smulgerea din veacul rău și blestemat nu s-a făcut datorită dorinței noastre, ci pentru că așa a vrut Dumnezeu.

Ideea mântuirii nu ne aparține nicicum nouă, ci este meritul exclusiv

DUMNEZEU ÎȚI DEZVOLTĂ RĂBDAREA

„Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce va fost făgăduit.” *Evrei 10:36* Răbdarea nu e doar capacitatea de a aștepta; e abilitatea de a menține o atitudine sănătoasă în timp ce o practici. Dumnezeu cunoaște cu exactitate vremea fiecărui lucru, și chiar dacă nerăbdarea te face să te simți mizerabil, pe tine și pe toți cei din jurul tău, nu-l vei determina să se grăbească, la aminte: **„Să nu obosim în facerea binelui; căci la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală.”** (Galateni, 6:9) Vremea potrivită este vremea lui Dumnezeu, nu a noastră. Noi ne grăbim,

al Domnului. De aceea nici nu ne putem lăuda și nu ne putem aroga merite în ceea ce privește strămutarea noastră în Împărăția lui Dumnezeu, în calitate de ființe iertate, regenerate și cu un statut privilegiat.

Abia după ce această lucrare a fost săvârșită de Dumnezeu prin Isus Cristos, am putut pricepe și noi că într-adevăr, această smulgere aduce cu ea binecuvântări incomensurabile.

Cei care au experimentat o astfel de smulgere, înțeleg valoarea binecuvântărilor aduse în urma ei, și, încetând să mai producă vorbe mari despre cine au fost ei și cât de bune au fost rădăcinile lor, se întrec în cuvinte de laudă și adorare îndreptate spre Cel care are toate meritele smulgerii din locul și starea care ne-ar fi nenorocit pentru eternitate. Printr-o viață de ascultare deplină și veșnică închinare, Îi suntem mulțumitori Domnului nostru Isus Cristos pentru binecuvântarea smulgerii.

pastor Daniel Chereji

nu El. Domnul face totul perfect, la timpul potrivit. S-ar putea să nu-i înțelegem acțiunile, însă El știe foarte bine ce face, și cunoașterea acestui lucru ar trebui să ne fie de ajuns. Sincronizarea lui Dumnezeu nu este treaba nimănui.

Nu întârzie niciodată, însă nici nu vine mai devreme. Folosește fiecare ocazie pentru a dezvolta în noi roadele răbdării. Însă și alte roade se dezvoltă în noi. Există mai multe lucruri care trebuie să treacă simultan linia de sosire ca să putem câștiga cursa. Exploatarea potențialului fără dezvoltarea caracteru-

continuare în pagina 3

continuare din pagina 2

lui nu-l glorifică deloc pe Dumnezeu. Dacă am avea un succes extraordinar, însă am fi aspri cu oamenii, acest lucru n-ar fi pe placul Domnului. De aceea, dacă ne-o luăm înainte într-un anumit domeniu, El ne va bloca progresul în acea "zonă" cu blândețe dar și cu fermitate, până când ceilalți ne vor ajunge din

FUGA LUI DAVID

2 Samuel 15:30

*Lumina pală cobora pe ape
Și umbre revărsau peste Chedron...
Lăsând în urmă case și palate
Convoiul trist, lua spre Ierihon.*

*Demult erau rostite-aceste vorbe
Dar astăzi judecata se-implinea...
Precum Natan vestise grele slove
Pentru bogatul ce rapise-o mieluşea...*

*Iar David plâns, cu fața-coperită
Urca-nevoie dealul cu măslini,
Suspinuri mii făceau sub cer risipă...
Dar patru miei ceruse a plăți...*

*Chiar Dumnezeu, în Sfânta Lui dreptate
Deși-l iubea nespun pe pământean
Acest pahar de chin amar, de moarte
I-l înmâna acum, în al Său Har.*

*Căci nu putea Acel Ce-i Sfânt și Veșnic
O clipă doar să treacă cu privirea
Păcatul ce-I pătase sfântul sfeșnic
Când fără roade vremea-și petrecea...*

*De la-nceput, de când făcuse lumea
De când pusese mărilor hotar
De-atunci... când spulberase El genunea
Și-aduse-n noapte primul felinar,*

urmă. Nu apreciem deloc aceste lucruri în timpul desfășurării lor, însă mai târziu înțelegem ce dezastru s-ar fi născut dacă lucrurile s-ar fi întâmplat după "orarul" nostru, nu al lui Dumnezeu.

Cules de Cornel Goron

*De-atuncea hotărâse Sfântul Tată
În minunata Lui înțelepciune
Că-n veci va fi pentru păcat o plată...
Și-așa a fost trimisă moarte-n lume...*

*Orice păcat de-atunci, de la-nceputuri
Strângea asupra lumii negrii nori
Și Soare rar se arată-n văzduhuri,
Căci oamenii-alergau după noroi...*

*Din țărână se născuseră... și-n țărână
Grăbeau-goneau cu toții să se-ntoarcă...
Nici nu le mai pasă de Sfânta Mână
Ce-i ridică mai sus de altă soartă!*

*Și-așa s-au adunat mereu mari negre
Și mlastini clocoteau pe-ntreg pământ,
Cu toții se hrăneau cu-nfometare
Din roșcove ce-i duc înspre mormânt...*

*Cum să plătești acum dar toți talanții?
Câți miei să dai pe-ntreaga datorie?
Și-aceleași slove grele-au spus prorociei
Când Domnul plănuia să ierte-o omenire...*

*N-ar fi ajuns atuncea mii de turme
Și nici șuvoaie de mărgăritar
Să curgă ca să ierte-o-ntreagă lume
Așa cum Dumnezeu a vrut: prin Har...*

continuare în pagina 4